

Sygn. akt I C 1879/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Lidia Grzelak

Protokolant: Olga Olech

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2019 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. w W.

przeciwko M. O. (1)

o zapłatę 34050,00 zł

wyrok zaoczny z dnia 24 października 2017 r. wydany przez Sąd Rejonowy w Ciechanowie w sprawie I C 1059/17 utrzymuje w mocy w całości.

Sygn. akt I C 1879/18

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) S.A. w W. pozwem z dnia 5 lipca 2017 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. O. (2) kwoty 34050,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany M. O. (1), nie zajął stanowiska w sprawie, nie złożył żadnych wyjaśnień i nie wniósł o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność.

Wyrokiem zaocznym z dnia 24 października 2017 r. Sąd uwzględnił powództwo w całości.

Pozwany M. O. (1) w ustawowym terminie wniósł sprzeciw od wyroku zaocznego, wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sprawa I C 1059/17 została wpisana do repertorium C pod nowy numer.

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2018 r., na wniosek pozwanego M. O. (1), Sąd zawiesił rygor natychmiastowej wykonalności orzeczony w pkt III wyroku zaocznego z dnia 24 października 2017 r. wydanego w sprawie I C 1059/17.

Powód Towarzystwo (...) S.A. w W. i pozwany M. O. (1) podtrzymali swoje dotychczasowe stanowiska.

Pozwany M. O. (1) wniósł ponadto o zawiadomienie (...) S.A. w W. o toczącym się postępowaniu.

(...) S.A. w W. nie zgłosił swego przystąpienia do niniejszego procesu w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 czerwca 2016 r. w N. M. O. (1), kierując pojazdem marki T. nr rej. (...), nie zachował należytej staranności i doprowadził do kolizji z pojazdem marki C. nr rej. (...). M. O. (1) został ukarany mandatem karnym kredytowym w kwocie 300,00 zł (bezsporne).

Pojazd marki C. nr rej. (...) objęty był ubezpieczeniem autocasco w Towarzystwie (...) S.A. w W.. Zakład ubezpieczeń wypłacił poszkodowanemu (...) S.A. w W. z tytułu ubezpieczenia autocasco odszkodowanie w kwocie 34050,00 zł (bezsporne).

M. O. (1) w dniu 9 czerwca 2016 r. był posiadaczem zależnym pojazdu marki T. nr rej. (...) na podstawie umowy najmu zawartej z W. A. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą DAVI (...) Serwis (...) w M. (bezsporne).

W okresie 13 maja 2016 r. – 12 maja 2017 r. samochód osobowy marki T. (...) nr rej. (...) był objęty ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. w W. (informacja (...) k. 81).

Towarzystwo (...) S.A. w W. wezwało pismami z dnia 4 kwietnia 2017 r. oraz dnia 11 maja 2017 r. M. O. (1) na adres wskazany przez niego w dniu 9 czerwca 2016 r. funkcjonariuszom policji prowadzącym czynności na miejscu zdarzenia drogowego, do zapłaty kwoty 34050,00 zł tytułem zwrotu wypłaconego odszkodowania w terminie do 18 kwietnia 2017 r. M. O. (1) nie był nigdzie zameldowany na pobyt stały lub czasowy. Wskazał wówczas adres: (...), (...)-(...) O., choć w tym czasie zamieszkiwał pod adresem ul. (...), (...)-(...) D. (informacja o zdarzeniu drogowym k. 11, 42, wezwania wraz z dowodem nadania i doręczenia k. 20 – 21, 22 – 25).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dowodów, a w szczególności informacji o zdarzeniu drogowym (k. 10, 42), polisy (k. 11), decyzja o przyznaniu odszkodowania (k. 16 – 17), potwierdzenie realizacji przelewu (k. 19), wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania (k. 22 – 25), umowa najmu pojazdu wraz z ogólnymi warunkami najmu (k. 66 – 67), informacja (...) (k. 81).

Powyższe dowody są w pełni wiarygodne; żadna ze stron nie kwestionowała ich mocy dowodowej. Wskazać należy, że bezsporne pomiędzy stronami było zarówno sprawstwo kolizji przez pozwanego M. O. (1), jak też wysokość przyznanego i wypłaconego poszkodowanemu odszkodowania przez powodowy zakład ubezpieczeń. Spór w niniejszej sprawie dotyczył legitymacji biernej pozwanego M. O. (1), który wskazywał, że odpowiedzialność ponosi ubezpieczyciel pojazdu marki T. nr rej. (...) tj. (...) S.A. w W..

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, roszczenie powoda Towarzystwa (...) S.A. w W. zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 436 § 1 kc, odpowiedzialność przewidzianą w artykule poprzedzającym ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. Jednakże gdy posiadacz samoistny oddał środek komunikacji w posiadanie zależne, odpowiedzialność ponosi posiadacz zależny. W art. 436 kc zawarto zatem odesłanie od odpowiedzialności przewidzianej w art. 435 kc w odniesieniu do samoistnego posiadacza mechanicznego środka komunikacji wprawianego w ruch za pomocą sił przyrody. Rekonstrukcja normy prawnej wypływającej z art. 436 § 1 kc wymaga zatem uwzględnienia treści art. 435 § 1 kc. Z zestawienia wspomnianych przepisów wynika, że art. 436 § 1 kc wyraża normę prawną, wedle której samoistny bądź zależny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch środka komunikacji, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

W świetle powyższych uwag uznać należy, że pozwany M. O. (1) ponosi odpowiedzialność za szkodę powstałą w wyniku kolizji z dnia 9 czerwca 2016 r. w pojeździe marki C. nr rej. (...).

Jak wskazano powyżej, odpowiedzialność na podstawie art. 435 kc nie ma charakteru absolutnego. Przesłanki ją wyłączające tzw. okoliczności egzoneracyjne, zostały wymienione w sposób wyczerpujący. Prowadzący przedsiębiorstwo może zatem zwolnić się z odpowiedzialności, jeżeli wykaże, że szkoda nastąpiła:

- 1) wskutek siły wyższej;
- 2) wyłącznie z winy poszkodowanego;
- 3) wyłącznie z winy osoby trzeciej, za którą prowadzący nie ponosi odpowiedzialności.

Pozwany M. O. (1) nie wykazał, aby w sprawie zachodziły okoliczności uzasadniające zwolnienie go od odpowiedzialności za szkodę.

Sąd miał nadto na uwadze, że pozwany M. O. (1) nie kwestionował wysokości i zasadności wypłaconego poszkodowanemu przez zakład ubezpieczeń odszkodowania w kwocie 34050,00 zł.

Sąd ustalił, że samochód osobowy marki T. (...) nr rej. (...) w dniu 9 czerwca 2016 r. był objęty ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. w W.. Okoliczność powyższa nie ma jednakże znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy z uwagi na treść przepisu art. 828 § 1 kc w zakresie roszczenia regresowego ubezpieczyciela w stosunku do sprawcy szkody.

Zgodnie bowiem z art. 828 § 1 kc, jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli zakład pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela. Roszczenie regresowe ma zatem charakter akcesoryjny, bowiem jego istnienie uzależnione jest od istnienia i spełnienia zobowiązania pierwotnego. Tym samym, poza zapłatą odszkodowania ubezpieczeniowego, istotną przesłanką nabycia tego rodzaju wierzytelności jest istnienie odpowiedzialności osoby trzeciej. W niniejszej sprawie oba warunki uznać należy za spełnione. Tym samym, powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Sąd uwzględnił roszczenie o zapłatę odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa, mając na uwadze, że zakład ubezpieczeń przed wytoczeniem powództwa wezwał pozwanego M. O. (1) do zwrotu wypłaconego poszkodowanemu świadczenia na wskazany przez niego, podczas interwencji policji w związku z kolizją, adres, pod którym – jak wskazano powyżej – pozwany M. O. (1) nie przybywał już w dniu zdarzenia. Dopiero w toku niniejszego procesu pozwany, który wówczas nigdzie nie był zameldowany na pobyt stały lub czasowy, przedstawił umowę najmu lokalu, z której wynika, że od dnia 20 stycznia 2016 r. zamieszkiwał w miejscowości D..

Początkiem istnienia roszczenia o odsetki jest dzień wymagalności świadczenia głównego. Roszczenie ubezpieczyciela z tytułu regresu staje się wymagalne w chwili wezwania osoby, przeciwko której kierowany jest regres do spełnienia świadczenia (art. 455 kc); roszczenie ma charakter zobowiązania bezterminowego.

Zgodnie z art. 98 kpc, pozwanego M. O. (1) należało uznać za przegrywającego niniejszą sprawę, a zatem Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 5320,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 1703,00 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu oraz 3617,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie

Z uwagi na złożony przez pozwanego sprzeciw od wyroku zaocznego, Sąd miał na uwadze, że zgodnie z art. 347 kpc, po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

W związku z powyższym Sąd zaskarżony wyrok zaoczny z dnia 24 października 2017 r. wydany w sprawie I C 1059/17 utrzymał w mocy.